

INSCHRYVINGSPRYS

Voorop betaelbaar van vier tot vier maanden.

Voor de Stad fr. 1-50
 Voor den buiten " 1-75
 Voor 't vreemde " 2-25
 Per maand voor de stad alleen " 0-58

HET WERK VERBOND

BEKENDMAKINGEN

De bekendmakingen betalen 10 centimen den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de Notarissen, Ambtenaren, enz.

Frys van een nummer 10 Centimen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde Artikels ten langsten Donderdag noon, vragtury toe te zenden: in den Estaminet den PRÉ-AUX-CLERCS, by het Groot-Vleeschhuis, 24, te Gent. — Men kan zich Abonneren op bovengemeld adres en op alle Postbureelen.

YZERENWEGEN. — VERTREKUREN.

De Konvoijen met een * geteekent, zyn Expressreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen . . . 3-00 8-55**
 Brussel, langs Denderleu . . . 7-00 11-45 2-20 3-00 7-40
 Mechelen, Antwerpen . . . 3-00 8-55** 11-45 2-20 3-00 7-40** Mechel.
 Lier 3-00 2-20
 Dendermonde 3-00 7-00 8-55** 11-45 2-20 3-00
 Aelst 7-00 11-45 2-20 3-00 7-40

Lokeren 3-00 7-00 11-45 3-00
 Nin., Geeraardshb. Less., Aeth. 7-00 1-25 langs Doornik. 3-00
 Brugge, Oostende 6-15 9-15 1-50 4-55* 6-55
 Kortryk, Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 4-40 7-10
 Douai, Atrecht, Amiens, Parys. 6-00 9-20* 1-25** 4-40
 Kales 6-00* 9-20 7-10*
 Bergen, Quivrain 7-00 1-25 langs Doornik. 3-00
 Manage, Charleroi, Namen . . . 7-00 1-25 langs Doornik. 3-00
 Leuven, Thienen, Luik, Verv. 3-00 8-55* 11-45 2-20 3-00 Thien. 7-40**

Landen 3-00 8-55* 11-45 2-20
 Keulen, Aken. 8-55 11-45 Aken 7-40
 Gladb., Duss., Cref. Ruhrort . . 8-55*

AUDENAERDE.
 Van Gent naer Audenaerde . . . 9-25 2-25 7-45
 Van Audenaerde naer Gent . . . 7-20 12-15 6-00

LAND VAN WAES.
 Van Gent naer Antwerpen . . . 6-15 9-00* 10-20 2-50* 4-20 7-40
 Van Antwerpen naer Gent . . . 3-50 8-50* 10-50 2-50* 4-50 7-40

STAETKUNDIG OVERZICHT.

GENT, 20 APRIL 1861.

VRANKRYK. — De hevige beschuldigingen, door prins Napoleon, in het senaet, tegen de voormalige regering der familie Orleans, heeft van wege de hertog van Aumale, in een brief over de fransche geschiedenis, eene onomverwerpelijke weerlegging ontvangen. Deze gebeurtenis heeft het keizerryk eenen geweldigen schok toegebracht; want de opschudding welke het verschynen van dit manifest heeft voortgebracht onder al de standen der bevolking is onbeschryfelyk. Een ieder, gevoelt langs welken kant het regt is, de reden, de menscheit, de vryheid, en zoodanig is het keizerryk er zelf van overtuigd, en zoodanig is het bewust der slagen door deze afkondiging aan zyn algemeen politiek toegebracht, dat het niets beters heeft gevonden, om het te beantwoorden, dan onmiddelyk het bevel van verbod uit te vaerdigen en de afdrukkels in de magazynen aen te slaen.

De maetregel en de wetten tegen de kloosters, en priesters, door mynheer Delange genomen en welke men aen eenen tweeden december mag vergelyken, is vol in werking en brengt alreede wonderen voort. Al de beambten leggen eene juistheid aen den dag om de bevelen na te komen dat het schoon is: kommissariaaten, meijerijen, prefekturen, allen wedyveren van nauwkeurigheid, in het dienen van den keizer, en met eenige dagen zullen de korrekzionele regtbanken een reeks feiten te beoordeelen hebben, uitgesproken in den preckstoel, tegen het vaderlyk, tegen het eerlyk goegovernment van Napoleon III. — Maer dit is niets, de drukking in Vrankryk tegen het geestelyk, doet niet, dat hy toch altyd de Paus tot Roomen beschermt.

Waer gaet geheel dat verward boelken? Dat kan de keizer weten en de duivel zyn beschermer! toch kunnen wy aen de gezigteinder groote donderwolken zich op een zien hoopen, die eene schrikkelijke ontploffing voorbereiden en aen geheel Europa stroomen bloeds voorzeggen, dit alles om de familie Bonaparte, almagtig te maken en twee mannen te vergoden, die door misdaden op misdaden zich boven regt en wet hebben gesteld.

OOSTENRYK. — De generael Benedeck, heeft aen het leger een omzendbrief toegezonden waer in hy het geloof uitdrukt dat Oostenryk, overwinnend uit den moeijelyken toestand, waer in het heden geplaatst is, zal

opkomen; doch dat, alleen het leger, waerop hy rekent, dit mirakel moet verwezentlyken. « Dat niemand van ons zich laet afschrikken zegt hy of eenige zwakheid toonen, door het gerucht onzer vyanden over het lot van het keizerryk verspreid. Hebben wy betrouwen den eenen in den anderen, rekenen wy op onzen moed en onze standvastigheid, en hebben wy allen de verzekering dat wy moeten overwinnen ten allen pryzen. »

POLEN. — De rust is nog niet hersteld, in Polen, de gemoederen zyn meer om meer verbitterd en te vergeefs, zoekt men de bevolking te bevredigen. Het bloed dat by de laetste gebeurtenissen, zoo onmedoogend gestort is, de barbaersche handelwyze der overheden, verergeren de nadruk welke men tegen het bestaende regimen gevoelt en doen voor nog grootere onheilen vreezen.

Zoo het schynt zou de geestdrift in Ukranie, door de omstandigheden in Polen veroorzaekt, alreeds gevaerlyke bewegingen in het volk hebben veroorzaekt. Te Kiew, heeft men eenen openbaren dienst gevierd aen de gedachtenis der ongelukkige slagtoffers van Varsovie. De troepen hebben deze plegtigheid willen verhinderen, en er zou tusschen hen en het volk eene bloedige beweging hebben plaats genomen.

In Oostenryksch Polen gevoelt men ook de terugkaetzing van Varsovie, doch niet in het volk maer in de administrative staetskorpsen. De ryksdag van Gallicien, de 15 april geopend, heeft eene houding genomen, gheel en al naadeelig aen de oostenryksche politiek. In een adres aen den keizer heeft de vergadering de volle vryheid gevraagd van zich zelve te mogen besturen. De weigering des keizers is niet twyfelachtig en doet derhalve in dit gedeelte van het keizerryk voor onlusten vreezen.

ITAELEEN. — Op de verklaring van M. Cavour, dat Roomen, de zetel van het koningryk moet uitmaken, de staetsraad heeft zich vergaderd en de volgende konkluzien genomen.

Zoo haest de wet zal voorgebragt zyn welke Roomen als hoofdstad van Itaelien zal uitroepen, en er den koninglyken zetel zal plaatsen de gemeente van Turyn, zal vragen 1° Dat de staet de schuld van Turyn ten zynen laste neme. 2° Dat Turyn, eene versterkte plaats verklaerd worden en 3° dat Turyn de plaats blyve der byzonderste militaire instellingen.

De wetgevers zyn overgegaan tot de diskusien van het wetsontwerp, op de titelen welke de akten van Vic-

tor Emmanuel zullen dragen. Men stelt voor van de woorden « by de gratie Gods » daer te laten en alleen te zeggen: Victor Emmanuel Ier, hebben besloten en zoo voorts.

Garibaldi, heeft een ontwerp van wet voorgedragen, waerby dat de nationale wacht op den voet zou gebragt worden van een effektif leger en dat zy zou gevormd zyn uit al de mannen van 18 tot 35 jaren. Almede zou er een krediet gestemd worden van eenige milloenen, om dadelyk aen het werk te gaen.

In Napels, is de regeringsloosheid zoo groot dat men de dictatuer van Garibaldi terug eischt: men weet hoe dat deze veldoverste van onbekwaemheid beschuldigd werd, in zyne administratie, thans vindt men die nog beter als deze door den Piemont ingerigt; men kan dus bedenken hoe dat de zaken aldaer staen moeten. Tot de wyven toe, randen zich met poignards aen op de openbare plaatsen: De keizer der fransche zal het wel in dien staet van regeringsloosheid houden tot dat hy er zelf het order zal te herstellen hebben.

ENGELAND. — Wanneer men de verslagen inzielt op den geldelyken toestand van dit land, het is, men kan niet meer voldoende (?) Lord Gladstone, heeft in een openbare meeting, de finantieel situatie van het vereenigde koningryk voortgebracht en getoont dat er voor 1861 een overschot is van de ontvangsten tegen de uitgaven van 2 milloen ponden sterlings zynde 50 milloen francs, bygevolg zullen de laesten verminderd worden, en de last op het papier geheel en al worden afgeschaft.

Verder is den algemeene toestand van Europa, altyd de zelfde; de zelfde onzekerheid de zelfde spanning. De omwentelingen langs den eenen kant, de algemeene wapening langs den andere wie kan de onheilen voorzien welk er voor het menschdom gaen uit voort vloeijen? dat geheim is niemand gegeven.

De Kamers.

De *Nouveliste* behelsde den 17 dezer een artikel, overgenomen uit den *Avenir* van Antwerpen, waerin de gewigste beschuldigingen, tegen M. Kazal voorkwamen. Men zei er in, dat de minister op eene onweerdige wyze de kamers bedrogen had.

De minister heeft bevestigd dat de proeven met de pruisische kanonnen gedaen, overvoldoende geweest hebben. De processen-verbaal, zegt de *Avenir*, in het tegendeel, betuigen dat de proeven aller ongelukkigst geweest zyn; maer

DE ZWARTJESBENDE.

De fynst gesponnen draden breken ligst.

Voor ruim twintig jaren woonde er in de Brugstraat te Nieuwerbrug, een gehucht behoorende tot de gemeente Bodegraven, onder het voormalig Baljuwschap der stad en lande van Woerden, een paar echte lieden: de man was Jakob Doesburg genaemd en een timmerman van beroep; zyne huisvrouw was wellenaester en heette Gerrijge Groenick, beide brave menschen, die vlytig hun best deden voor hun dagelyksch brood.

Het was op eenen woensdag in het begin van december 1804, dat vrouw Doersburg zich reeds vroeg in den morgen te Woerden by den baljuw vervoegde, en kennis gaf, dat er in dien afgeloopen nacht ten haren huize, door middel van inbraek, verscheiden gemakte vrouwekleeden en nog onopgemaekte katoenen waren gestolen geweest, zoo wel haer als anderen toebehoorende.

Volgens de opgave van vrouw Doesburg, niet weinig beangst over 't geval, bestond haer huis in een klein voorvertrek en keuken, waerachter een kleine tuin was, die tusschen andere tuintjes der aenbelendende huizen lag. Er was nog een kamertje boven het voorvertrek, en verder over het huis een zolder. In het voorkamertje had zy haren winkel en de winkelgoederen; een gedeelte dezer was in eene kast geborgen, een ander gedeelte hing eenen kapstok, en het overige waeraen gewerkt werd of dat nog ongemakt was, lag gewoonlyk op de tafel en stoelen. Men had in dit vertrek het nuttigst op de straat, door twee kruisramen die naer binnen geopend werden, en van buiten toeslaende vensters hadden. Het ene venster en glasraem was opengebroken; door hetzelfde waren de goederen uitgevoerd, en waerschynd den weg naer den Rhyu langs en over de brug gedragen, om dat hier en daer de dieven iets ontvallen en op dien weg gevonden was.

Er waren nog eenige stukken katoen uit de kast genomen, doch op den grond voor deze blyven liggen; uit welke omstandigheid scheen te blyken, dat de dieven in hun bedryf gestoord moesten geweest zyn.

Nadat de Baljuw deze opgave stuksgewyze vernomen had, ging hy over om zich te verewissen wie de huisgenooten waren. Haer huisgezin, zeide zy, bestond uit geene andere personen, dan haren man, zy zelve en nog een jong kind. Dezen nacht, had hy hen een goed vriend op het bovenka-

mertje geslapen. Die brave man was by de ontdekking dadelyk ter hulp van boven gekomen, ruim tienmaal herhalend, dat hy wel om vier dukaten wenschte de dieven geloofd te hebben; want dat hy rustig drie man zoude hebben durven staan: of anders wel om dezelfde som te willen, dat hy dien nacht niet ten haren huize ware geweest. Hy had mede gezegd, voor de buren niet te willen weten dat hy in huis had vernacht, en blyde te zyn, dat hy des avonds te voren in het donker was gekomen, en nu ook in stilte maer wilde vertrekken. Weshalve hy door den tuin en over de heining klimmende, vertrokken was.

Op des Baljuws vragen, verhaelde vrouw Doesburg, dat die goede man Jan Hendrik Himmelgarden genaemd en een zoogenaemde bovenlander was, die des zomers hier te lande en des winters in Munsterland woonde. Hy oefende het beroep uit van koei- en paermedeester, en bezat eene groote behendigheid om breuken te genezen, vooral by kinderen. Hy had ook haer kindje geholpen, en daerdoor ten haren huize ingang verkregen, waer hy te voren meermalen had vernacht en nog eens was gekomen; waerschyndlyk voor het laetst, dewyl zy hem des avonds te voren met drie zeeuwsche rykdaelders had afbetaeld. Daer hy een man was die aerdig vertellen konde, had zy, op verlangen van haren man, hem ook gisteren avond gevraagd om by hen te vernachten. Hy had daarvoor bedankt, zeggende, voornemens te zyn dien nacht by den bouwman Blommestein te verbyven. Omrent ten half tien ure, had hy dan ook afscheid genomen en was heen gegaen, doch na eenige minuten terug gekomen, zeggende, dat by den boer alles reeds ter ruste was, en hy, niet gaerne iemand willende stooren, daerom van hune vriendelykheid gebruik zoude maken. Onder praten was het al spoedig half twaelf geworden. Himmelgarden zoude welligt nog langer voortgesproken hebben, indien haer man, die te Oudewater werkte, niet verzocht had, dat hy nu naer bed wilde gaen, dewyl hy zeer vroeg op moest staen, om des morgens twee uren gaens af te leggen, en tydig op zyne karwei te zyn. Zy waren daerop gescheiden, en Himmelgarden had zich naer het bovenkamertje begeven, waer hy meer had geslapen.

Des morgens was zy, vrouw Doesburg, vroeg opgestaen, om het onthyt in gereedheid te brengen; ondertusden had zy een geweldigen togt gevoeld, die haer als tegenwoei, waerop zy, naer het voorkamertje willende gaen, gezien had, dat niet alleen de deur van hetzelfde, maer ook het glasraem openstond; te gelyk ontdekkende wat haer was overgekomen; had zy een hevigen gil geslaekt, waerop dadelyk hun vriend Himmelgarden, nog

voor haer man zelve, naer beneden was gekomen, en haer alle hulp geboden had. Op eenige bedenkingen, welke de Baljuw haer ten aenzien van dien vreemdeling maakte, werd hy hevig tegengesproken; het diep medelyden door dien goeden man aen den dag gelegd, en de verbittering waermede hy was uitgevaren tegen de booswichten, waeren haer niet ontgaen. Ook was hy immers te bed geweest; want hy kwam blootvoets en in zyne onderkleederen naer beneden; daer en boven stond hy by al de boeren in den omtrek ten gunstigen bekend.

De Baljuw, die min gunstig over hem dacht, vond geraden om door zwygen allen argwaan af te wenden, en zeide alleenlyk, dat hy den man niet kende, maer hem gaerne spreken wilde, om ook uit zynen mond iets van het gebeurde, voor zoo ver hy daervan getuige was geweest, te vernemen; en dewyl hy toch van haer hoorde dat de man zulk een bekwaem paermedeester was, hy hem ook wel eens over een van zyne paerden, dat zeer ongesteld was, zoude verlangen te spreken. Vrouw Doesburg nam dan ook aen, om Himmelgarden, die gezegd had haer binnen weinige dagen eens in haren treurigen toestand te komen spreken; van dit verlangen kennis te geven.

Niet lang nadat de vrouw vertrokken was, begaf de Baljuw zich, vergezeld door twee Schepenen, den fungerenden Sekretaris der Hooge Vierschaer en eenen Ondereschout, naer het bestolene huis, om daer alles in oogenschouw te nemen. Het bleek hun alda, dat aen de buitenzyde van het venster en glasraem niets hoegenaemd gebroken en de vrev zelfs niet geschonden was; maer dat juist van binnen aen het knipje van het venster kwanswys geweld scheen gedaen te zyn, allen geschikt om eenigen schyn van brack te geven. De Baljuw liet echter niemand iets van zyne verdinking merken.

Hy vroeg den man, Jakob Doesburg, of hy op niemand enig vermoeden had: deze liet mede geene de minste verdenking op Himmelgarden blyken, maer deed hem als een vertrouwen vriend voorkomen. Doesburg verhaelde daerby, dat hy des avonds te voren in den manschyn van Oudewater en digt by Nieuwerbrug komende, twee vrome manspersoonen had ontmoet, die zich daer schenen op te houden; hy was hen voorby gegaen en had dikwerf omgezien, en zoo lang hy ze had kunnen zien, waeren zy daer blyven staen. Naer zyne aendruiling moesten het dezelfde personen zyn, die met nog anderen, en ene of twee vrouwen, dien nacht in den hooiberg van Cornelis Verdouw hadden gelegen, doch reeds des morgens

de minister, weigert die stuks afteleveren en verschuilt zich achter zyn woord van soldaat; doch zegt het blad, wanneer M. Kazal onze aanhalingen verloochent en de bewys-stuks in de kamer niet nederlegt, om zyn gezegde te staven zullen wy eindigen — zoo is er onder verstaen — de processen-verbael af te kondigen.

Dit is eene beschuldiging zal men zeggen, in den gevraagden vorm; maer van wat effekt is dat al? de kwestie is dat de 15 miljoen gestemd worden. Dan mag men zeggen dat de minister, de penningen van het land verspeelt, dat hy de kamers en het land bedriegt; dat zyn byzaken, waerover een minister zeer wel stappen kan. Ziet men ooit in weerwil al die beschuldigingen, de verantwoordelykheid van een minister op het spel? Al handekens op een buikjen, al verkens aen een kribbe, er zou waerachtig al te veel nieuws uitkomen, dat men naer al dien praet moest luisteren. Wanneer men in de kamers kan klappen, en doen knikkebollen op welke wyze het ook moge wezen, dat is genoeg; en zoo is het gegaen. Er zyn zware beschuldigingen naer den kop van Kazal geworpen. De advokaet-minister, heeft in niets dier beschuldigingen omver geworpen; maer hy heeft geklapt, 't is genoeg, de 15 miljoen zyn met 63 tegen 7 gestemd geworden.

De kamers hebben de 15 miljoen gestemd, zonder verzekering, zonder overtuiging, zonder rekening te houden, van de zware beschuldigingen, door de dagbladen in het licht gebracht. Zy hebben blindelings aen het woord van een franschman, die aen zyn eerste sprongen niet is, geloof gegeven.

M. Goblet, heeft zeer wel de ministeriele machinatien doen uitkomen: De minister van oorlog, zegt hy, heeft veel slimheid aen boord geleid, om zyn projekt te doen passeren. Hy heeft voor eerst de stuks tot inlichting aen de midden-sektie geweigerd, en nu dat wy die niet meer kunnen bestuderen, komt hy die op het bureel nederleggen. « 't is fyn! maer is het eerlyk? De minister heeft van alle korden op zyn viool! »

De heer Goblet treedt in lange overwegingen om het gebrek van het prussisch kanon aen te toonen. Hy toont aen dat al de proeven met dit systeem gedaen, beneden deze zyn, gedaen met het frausch geschut. Men zou beter doen zegt hy, de kanonnen te laten groeven, welke wy bezitten, voor gansch het materieel zou het slechts op twee miljoen frans komen en het ware al zoo goed.

In 1857 gaet hy voort, is er vier miljoen gevraagd voor de verbetering van ons artillerij; men heeft er zeven verteerd in plaats van vier, en men komt ons nu zeggen dat er niets gedaen is, dat men nog alles te verrigten heeft. De minister maekt misbruik van het vertrouwen der kamers; hoe meer dat gy hun zult toestaan, hoe meer dat hy zal vragen.

Wanneer men zulke woorden van de tribune hoort rolle in midden de volkskamer, en dat de kamers dan nog met 63 knikkebollen tegen zeven alweer aen den zelfden minister 15 miljoen stemmen, zonder op een enkel punt te zyn ingelicht wat moet het land daer van denken van al die geld feesten? En als de kiezers op zulke ministerielle schandalen, nog de oogen niet openen, moeten wy niet bekennen dat zy apen zyn?

De 15 miljoen niet te min zyn gepasseerd, het zal er misschien 30 kosten, om het even, het zal betaeld worden en nu dat de grootste moeilijkheid uit den weg is geruimd, dat Kazal en konsorten, niets anders meer te doen hebben als te ontvangen, zal den advokaet minister een reisje naer Italejen doen en op de gezondheid der Belgen zich eens goed vergasten. Bravo! Kazal gy moet hen het vleesch van de beenen eeten, nog zouden wy roepen: Bravo!

Men mag Petitioneren.

Dit zegt de grondwet: « Iedereen heeft het regt aen de openbare overheid, verzoekschriften toe te sturen, geteekend in eige naam of door meer andere personen » dat is er duidelyk in gezegd; maer wat er niet in gezegd is, is dat de openbare overheden niet verplicht zyn de verzoekschriften te lezen, de, er in aengehaelde feiten, na te zien, te overwegen en er uit een gedrag regel van regtveerdigheid de gepastheid van te beoordeelen, die regt te laten wettvaren of ten minsten aen de verzoekers doen kennen uit welker oorzaken en om welke gronden, hunne vraag niet ingewilligd moet worden.

te vier ure, toen de huisgenooten daer by de hand waren, niet wederom waren gezien. Deze omstandigheid verdiende opmerking; Himmeldagden had zich des avonds te voren, zagen wy, eenige minuten verward, voorgevende by den landman Blommestein te gaan vernachten, en was daarna terug gekomen; genoegzame tyd voor hem, om met de vreemde zwervers afpraek te maken; ook waren eenige der ontvallene goederen den weg op naer de brug, en dus naer de hofstede van den bouwman Verdouw gevonden; voegde men hier by de houding van den verdachten huisvriend by de ontdekking van den diefstal, en de wyze van zyn vertrek uit het huis, dan werd door dit een en ander aen het vermoeden tegen hem niet weinig gewigt bygezet. De Baljuw nam van de vermelde omstandigheid verklaring, onderrigtte zich voorts dat Himmeldagden zyn verblyf by eenen Christoffel Went, te Alphen hield, en trachtte eene juiste beschryving van zyne gestalte, uitzigt en kleeding te verkrygen.

Deze ambtenaar had zich van de vermiste goederen, voor zoo veel daer van nog voorhanden was, stalen en afknipsels doen geven: deze werden nog den zelfden avond aen zyne ambtgenooten gezonden, met nauwkeurige lys ten van het gestolene en met verzoek om na te sporen, of er en waar, zoowel als door en aen wien zoodanige goederen mogten verkocht of beleend worden. Het leed niet lang of er kwam, berigt dat eenige van die goederen te Amsterdam, in eene kroeg of zoogenaemd slapershuis, de Kat en den Uil genaemd, en op de Goudsbloemgracht gelegen verkocht waren. Dit berigt behelsde verder dat twee personen in den morgen van den 15 december, dezelve aldaer hadden aengebragt; doch dat daeraen niet was geroerd voor dat een burgerlyk gekleed persoon, die in den avond van dien zelfden dag zich daer had doen vinden, op de verdeeling dezer goederen had orde gesteld. De beschryving der personen daerby gevoegd zynde, kwam onder andere die van hem, welke een zekeren voorrang boven hen scheen te hebben, vry wel overeen met de persoonbeschryving van Himmeldagden, uitgenomen dat er eenig verschil in de kleeding bestond. Na onderzoek bleek het, dat de verdachte man gedurende dien tyd in Alphen niet was geweest; dat hy veelal des nachts afwezig was, en zich by dag nu en dan verkleedde, terwyl de lieden by wie hy te huis lag, in het denekbeeld verkeerde dat hy 's nachts vaak by menschen in den omtrek moest zyn, wier yee zyne hulp behoefde.

De diefstal by Doesburg was tusschen dynsdag en woensdag gepleegd, oen in den avond van den eerstvolgenden zaterdag Himmeldagden by de bestolene lieden terug kwam, vragende of er nog niets van de daders was

Ons fransch bestuur maekt zoo veel komplementen niet, het heeft met de vlaemsche Belgen vooral, al te gemakkellyk leeren handelen, al te lichtzining mogen omspelen, al te gebiedend mogen opspreken, om jegens hen, gevoegelyk, gedoogzaam en regtveerdig te wezen. De blyken zyn menigvuldig zoo wel in het leven van den geest als in dit van handel en nyverheid.

Wy weten hoe menigmael de vlamingen, in verzoekschriften en manifesten al de onregtveerdigheden aen den dag hebben gebracht, waer van zy in hun bestaen als volk, sints dertig jaren worden getroffen. Men kent al de grieven waer van onze tael, de eenige stempel, als ook de eenige waerborg van ons zelfleven, het voorwerp is; de voogdy welke zy voor den vlaming hebben voortgebragt en de verstomming die er opgevolgd is. Wat vrucht, hebben wy uit die toelating van de grondwet getrokken? Zyn de aengehaelde feiten in oogmerk genomen? Zyn zy aen een onderzoek onderwerpen geweest? Is de regtveerdigheid er van betwist geworden en hebben zy tegen onze opwerpen, tegen bewyzen opgeleverd? Er op antwoorden is overbodig. Zy zyn slechts niet gelezen, wat weet ik, niet geopend, en daerenboven door de bureaukraten ministeriel, beleedigend, spottender wyze behandeld.

Twee elementen stooten onze ministers en de ministeriele aenhangers in de kamers tegen den kop, doet hen zweeten, en geven die groote mannen kramptrekkingen, dit zyn: « De vlaemsche taelregten en de werker. » Om het even waerop het verzoekschrift slaet, wanneer het voordoeel heeft de algemeene regten dezer beide elementen, te doen gelden, mynheer Rogier en consorten hebben den oorlap; zy kunnen niet luisteren, want deze regten zyn de veroordeeling, van geheel hun ministeriel en staetkundig leven.

Wil men nu in het leven van den werker treden, — dit in verband met de nyverheid — wy komen feiten te gemoet die men vry ongehoord mag noemen en voor welke de ministeriele klos en de volkskamer doof zyn gebleven.

In een onlangs aen de volkskamer toegezondene verzoekschrift over den staet der brons-nyverheid, hier te landen, toont men hoe vernederend en onbezorgd men zich voor het vreemde hier nederlegt. Wat is van dit verzoekschrift geworden?

En nogtans hoe beklagd men zich er in over den netelachtigen toestand, welke men aen die nyverheid in België gemaakt heeft. Men toont er in dat de bronswerken van franschen arbeid, met 6 fr. op 100 frans van douanen regten (gedeklaarde weerde) mogen by ons binnen komen, terwyl dat het zelfde werk in Bergie vervaerdigd, aen de fransche grenzen geweigerd wordt, zoo wel dat het voor ons niet mogelyk is onzen arbeid op de fransche markten te brengen, dan ja als het fransch werk slechts een inkomregt betaelt dat hem toelaet op onze markten aen de nyveraers een harde konkurentie te maken.

Ook, in het verzoekschrift spreekt men eene gestrengere tael aen de regeerders toe: « Indien, zegt men er in, dat onze bevolking te kort blyft aen nationalen geest, het is byzonderlyk daer voor, dat het goevernement het al te dikwils het voorbeeld zynr franschgezindheid heeft gegeven. » De feiten ontbreken niet ter staving, van dit gezegde. Heeft het goevernement, niet al de bronswerken, waervan de openbare monumenten moeten vercierd worden, in Frankryk doen vervaerdigen, en heeft het langs dien kant geene minachting op het vaderlandsch werk geworpen?

En deze nyverheid is de eenigste niet die door onze fransche staetsmannen benadeeldigd wordt. Hier zyn het de passamentmakers, door het goevernement, tegen over Frankryk en Engeland in eenen bernhertigen toestand geplaeit; daer zyn het de zilversmids, die gedwongen zyn te werken met zilver aen den titel van 830 duizendste, tegen Duitschland, die met 813, en Frankryk welke met 800 werkt, dus met een verlies voor ons van 37 hier, en van 17 daer, dat wy in de konkurentie tegen deze landen, met fyndere stof moeten werken als zy. Daer-en-boven hebben wy hier de prys van kontrol te betalen, daer het zilverwerk van het vreemde, het regt van kontrol is afgeslagen en zich verkoopt, met het eenvoudig merk van het huis waer het van dan komt. De karossiers, de boekverkoopers, de drukkers, mekaniekmakers en menigte andere nyverheden zyn niet beter behandeld.

uitelekt. Men beantwoordde dit met neen, en deed hem de boodschap dat de Baljuw hem over de over de ongesteldheid van een paerd verlangde te raadplegen: « Welnu! zeide hy, ik vrees hem geen zins en zal gaen. » Hy verscheen echter niet, ofschoon hy daarna nog dikwerf te Nieuwerbrug kwam en zelf ten huize van Doesburg, by wien hy alle vertrouwen behield.

Intusschen waren by den Baljuw van Ryndland eenige landloopers in hechtenis geraekt, die het land met den slypwagen aflieden, en beschuldigd werden eenen diefstal met behulp van inbraek onder de gemeente van Alphen begaan te hebben. Na vele moeite van den regter om hen tot bekentenis te brengen. Beleden zy deze misdad, doch gedeeltelyk en gelyk gewoonlyk by lieden van dit slag, doormengd met leugenen, om den regter in verwarring te brengen. Op verzoek van den Baljuw van Woerden aen zynen ambtgenoot van Ryndland gedaen, werden deze vagebonden ook over den diefstal te Nieuwerbrug onderhouden. In het eerst verklaerden zy daeraen niet schuldig te zyn; hun was wel verhaeld dat die daed met veel beleid was gepleegd, en dat een persoon die in dat huis had geslapen en daer kennis had gekregen door het gezeven van eene breuk by een kind, het goed door een venster van binnen had aengegeven. Na eenige dagen echter beleden zy zelve het te Nieuwerburg gestolen goed te hebben aengenomen, na te voren in eenen hooiberg te hebben gewacht, waer hun 's avonds te voren de persoon, die in huis was, zoude zyn komen spreken, en hun het tydstop opgegeven had waerop zy aen dit huis komen moesten, zynde des nachts half drie ure. Doch de naam van dien persoon van hen te vernemen was zoo onmogelyk a's eene beschryving van zyne gestalte te verkrygen: nu was hy een Munsterman, dan een Luikerwael. Dan, schoen zy hetgene zy aengaende dien man vermeld hadden daarna weder poogden in te trekken, of een ander op te geven, die Himmeldagden volstrekt niet zyn konde, wat toch eenmaal gezegd was bleef gezegd. By eene regtsmemorie door den Baljuw der Hooge Vierschaer ingeleverd en met belangryke getuigenissen gestaeld, ontdekte deze de gronden, volgens welke de schuldigheid van Himmeldagden tot den hoogsten trap van waerschyntlykheid werd gebracht, en verkreeg de toestemming der Vierschaer om hem in hechtenis te nemen.

Er was inmiddels meer dan een halfjaar, na het gebeurde te Nieuwerbrug, verlopen. De Baljuw van Ryndland hield ten verzoeken van zynen ambtgenoot van Woerden, briefwisseling over hem met den Schout van Alphen, die zyn gangen zoo veel mogelyk naspoorde. Men wist dat Himmeldagden op Paesschen maendag, wanneer het te Nieuwerbrug kermis is, aldaer

In het oog van zulke tastbare onregtveerdigheden, die in menige verzoekschriften aen het goevernement in de kamers zyn bloot gelegd geworden, wat beteekend dan de vryheid van te mogen petitioneren, als onze staetsmannen zich de moeite niet geven, van zelf aen het petitionnement te beantwoorden? Het regt van petitionnement, gelyk veel andere dingen zyn niets als woorden, die de druk en de willekeur van eenige mannen verduiken, met kouleuren afplaesteren, en er het figuer der vryheid aengeven, om de natie des te gemakkellyker rond den hof weg te leiden.

En het is nogthans voor de uitvoerders dier grondwet, welke in vyf en twintig omstandigheden die grondwet over den kop loopen, dat het volk wierook brand, hun nationale vergeldingen en burgerkroonen opoffert! welke miserie!!

Chazal en Rogier.

In afwachting der heillooze gebeurtenissen, welke Europa, ten gronde bedreigen van eene volledige hervorming der landkaert, kunnen wy ons niet verdedigen tegen de vrees van impalming voor ons vaderland, door onze zuiderburen.

Vroegervoudt men nog eenige menschen welke die vrees in twyfel trokken; zy stonden zich op de onzydigheid gewaerborgd door al de mogentheden; heden is die twyfel niet meer mogelyk, al het geene hier ontrent over de natuuryke grenzen, in het openbaer is geworpen, heeft het keizerlyk ontwerp op de Rhyn provontien bloot gelegd, en het doet ons in den zelfden tyd zien, dat slechts de gelegenheid ontbrekt van een voorwentsel, om dit ontwerp te verwezentlyken: De onzydigheid welke wy het bolwerk van België gelooven, zou aldra bezyde zyn geschoven om het « *nieuw regt der volken* » dit wordeken van het napoleontisch tydvak, in het midden te brengen.

Wanneer men de gezigteinder zoo zwart ziet en het onweder gereed om los te barsten, vragen wy ons met angst, welke onze middelen zyn van verdediging, in geval wy door de Reus van het zuiden worden aengevallen? Wy zien rondom ons henen om de borsten te tellen ten diensten van het algemeenen Vaderland, en wy zyn gelukkig, armen genoeg te kunnen tellen die de hand tot een zweerd zouden uitsteken om den franschen arend misschien op eenige afstand onzer grenzen te houden; maer wanneer wy het oog rigten op de mannen, die geroepen zyn, aen die vaderlandsche borsten, den gloed der liefde voor den vadergrond in te boezemen, om op het uer des gevaers eenen roemryken wederstand, aen de overmagt te kunnen bieden, en het land vry te warm tegen vreemde overheersching en druk, wy laten den moed vallen, want die mannen zyn geen nederlanders, dit is alles gezegd.

Hoe zeer wy ook geneigd zyn van in de toekomst met vertrouwen te lezen en te verhoopen dat wy ten minsten, wanneer het lot ons tegen is, niet met schande zullen neder vallen en dat wy na dien val nog met fierheid zullen mogen zeggen: Wy hebben onzen pligt gedaen, België! lef! geene verraders, wy zyn geweken voor het geweld maer niet overwonnen, — hoe zeer wy geneigd zyn ons vertrouwen hier in te staven, is het ons onmogelyk aen ons zelve niet te bekennen, hoe weinig dit vertrouwen, voor hen die 't lot van België in handen hebben, in ons hart gevoeld wordt, en ons verzeerd: wy schrikken voor den uitslag der aenstaende gebeurtenissen!

Zyn wy overdreven?

Zien wy vooral in, welke de mannen zyn met wien wy voor eerst tegen den vremden invloed, daarna tegen de vreemde wapenen zullen te stryden hebben, zyn zy onze landgenooten? Zyn hunne daden niet altyd in stryd geweest met de wezentlyke belangen der vlaemsche volken? Zyn het die zelfde mannen niet die groote schilderyen van voorspoed en steeds aengroeijende welvaart voor onze oogen hangen, als den helft der bevolking omkomt aen te kort en gebrek? Zyn zy het niet die altyd stoeven op vooruitgang, als zy de grondwet overtreden om die vooruitgang te dwarsboomen? Zyn zy het niet die al onze vryheden door een noodlottig en ongrondwettelyk stelsel van centralisatie tegen gaen, en er de ontwikkeling van stuiten? Het leven van vier en half miljoen zielen zyn aen het welbehagen van eenige franschmans overgeleverd die over ons beschikken gelyk de vogel over zyne pluimen.

geweest was, ten huize van Doesburg het middagmael had genomen, zich vervolgens in de herberg begeven, en de daer tegenwoordig zynde landlieden met allerlei kwinkslagen vermaekt had. Wanneer hy echter wat veel gedronken had, en dit gebeurde niet zelden, maelde hem de diefstal by Doesburg geweldig door het hoofd, en de Baljuw van Woerden vooral werd in zyne gesprekken niet gespaerd. Sints korts was men te weten gekomen, dat hy meer uithuizig was dan voorheen, en maer zelden te Alphen vernachte. Er moest dus een beslissende maatregel genomen worden, en te dien einde begaf de Baljuw zich op den 2 july 1805, van Woerden naer Alphen, om met den Schout der gemeente daerover te handelen.

Men sprak af, dat zoodra Himmeldagden zich weder te Alphen mogt vertoonen, hy gevat en in bewaring gehouden zou worden. Nauweliks is deze afspraak gemaakt, of: Hemel, daer is hy! roept de Schout, naer de straet wyzende. En inderdaad de man, het dorp inkomende en den weg opgaende naar het huis van Christoffel Went, waer hy soms verbleef, trok juist voorby de woning van den Schout. Deze snelt ter deure uit naer Himmeldagden, nog weinige schreden gevorderd, en is hem straks op zyde, voor de herberg op den hoek der straet, die naer den Rhyn leidt, alwaer hy hem staende houdt, en aenkondigt dat hy een gevangen man is.

De Schout, zonder dienaren ter zynen ondersteuning by de hand, had inderdaad al zyne tegenwoordigheid en vastheid van geest noodig, om den buitengevoen sterken en ondernemenden man te doen gehoorzamen. Gelukkig schoten er eenige lieden toe en drongen hem de herberg binnen. Hier speelde hy den zwaer beleedigde, vorderde te weten waarom en namens wien hem zyne vryheid werd benomen, en verzekerde de aenwezige met duchtige vloeken, dat hy het dien roekeloze wel zoude doen berouwen, terwyl onder het veelvuldig inzwellen van sterken drank, zyne kleine, diep in het hoofd staende, oogen wijd rondblikten.

Gering, zagen wy, waren de omstandigheden, die het eerst het vermoeden van schuld aen den diefstal by Doesburg op dien man deden hechten. Ware hy des avonds te voren niet ten huize uit geweest; des morgens by zyn vertrek, in plaats van over de heining te klimmen, als naer gewoonte ter voordeure uitgegaen, en had hy gezorgd dat de braek aen het venster ook van buiten zichtbaar ware geweest, dan zoude waerschyntlyk dit vermoeden weinig klem gehad hebben. Zonderling voorzeker, dat de anders zoo listige man deze onbedachtzaamheden beging, en dus de verdenking tegen hem opwekte; doch zoo verblindt het kwade den boosdoener.

(Vervolg by naeste.)

En het zyn aen zulke mannen dat wy de verdediging van het vaderland toevertrouwen? Te vergeefs poogen wy ons te verzekeren, dat zy voor de gewigtige beproevingen waarmede het land, in min of meer lang, kan bedreigd worden, hunne zending zullen naleven.

Is de vaderlandsliefde, is dit natuerlyk gevoel van geestdrift voor den grond zyns geboorte, iet dat een vreemden kan aanleeren! Kan men die liefde zich in het hart steken? Kan men die gebieden? Ontstaet zy niet uit de geboorte zelf en vergroot zy niet aen het voedsel van tael en zeden? Men kan geen Nederlander zyn, zonder als Nederlander te gevoelen en te leven; de zeden, de tael er van te bezitten en het wee te beseffen dat men aen de nederlandsche stamgenooten veroorzaekt?

Hoe zouden wy dan vertrouwen hebben in mannen die ons geheel en al vreemd zyn, ons wee niet gevoelen, om dat zy met ons niet leven, onze tael niet spreken, onze zeden niet kennen (?) en zich enkel in België als gelukzoekers zyn komen nederzetten, en er ingelukt zyn, zich op 's lands kosten te doen mesten en vetten; maer die in handel en wandel ons vreemd zyn gebleven?

Voor ons, wat men ons zegge of niet, Kazal en Rogier zyn franschmans, de kwaliteit van Belg doet niets ter zaek. Wy zien in hen niets anders al zendingen, die sedert dertig jaren den franschen invloed steeds hebben doen aangroeien. De eene is aen het hoofd van den Staet de andere aen het hoofd van het leger. Zy zyn beide Belg voor de kluiten die er van afrollen, maer franschman in het hart. Wel hebben zy te schreeuwen van vaderlandsch liefde! wel hebben zy vleijende woorden en bedriegelyke protestaten van de hoogte der tribune te werpen om millioenen te doen stemmen, nooit zal men ons doen gelooven, dat vreemdelingen, onbekent met de tael der grootste meerderheid van het volk, in Frankryk geboren en opgevoed, en slechts by toeval hier in België aen het staetsroer zyn gekomen, mannen zyn op wie men uit enkel gevoel voor volk en vaderland des noods in het gevaer mag rekenen.

Dat zy als eerlyke lieden, geven wy dit toe, hunnen pligt doen, 't is goed, doch in dergelyke omstandigheden «als eenen gewapenden aanval van Frankryk op België» in welke men door moed en zelfoffering, de minderheid in getal stryders moet vervangen, dat men boven op het pligt bezef, die brandende drift in den wil gevoelt van zich onder de verbrokkelde muren, te begraven veel eer als de gruwel eener vreemde overheersching gedwee aen den voet te slepen, dat is het waer toe een vreemdeling onbekwaen is, en daarom hebben wy geen vertrouwen in mynheer Kazal, als hoofd van het leger en in mynheer Rogier als hoofd van den Staet.

Van twee dingen een: Rogier en Kazal zyn franschmans, hebben zy hun land verloochend in zoo ver van er de wapens tegen op te nemen, dan hebben zy nooit een vaderlandsch hart in de borst gedregen. Hoe willen zy hier dan van vaderlandsch liefde spreken, als zy geene plaets in hun hart voor hun wettelyk vaderland gehad hebben? Wat vertrouwen kan men hebben aen iemand die zyn land verloochend en by het vreemde in eenen toestand geplaatst is van op zyne eigene broeders te moeten schroefschieten, het bloed doen stroomen waer uit hy is gesproten en zyn hoofd verspelen als de kans hem mislukt.

Generael Moreau, heeft zyn land geloofchend en tegen zyne landgenooten de wapens gedragen, wie is hy, voor de geschiedenis? Een verrader. — Gelyk Kazal was hy in dienst by het vreemde en had de republiek hem krygsgevangen genomen, zou zy gewacht hebben van hem door den kop te schieten?

Budget der Gemeente.

Wat mag er toch gaende zyn in de gemeente-administratie, dat het niet mogelyk is tot de diskusie van het budget te geraken? Reeds dry maanden zyn erweg en mynheer Colson, de verslaggever, heeft nog de tyd niet bepaeld, op welke hy zyn rapport op het gemeente-bureel zal neerleggen. Zouden er misschien ontwerpen op tafel liggen, welke uen voor de aenstaende kiezing van Juny, niet geradig vindt te veropenbaren? En zou men aen de ligt geloovigheid der kiezers eenen dergelyken staetsaenslag voorbereiden, van achter de kiezing met kwestien voor den dag te komen, welke den burger te laet de oogen op het bewind onzer anti-vlaemsche regeerders zou openen, dit zou eene onweerdige maskerade wezen.

In allen gevalle, moeten de vlaemsche kiezers, zoowel van binnen als buiten de stad zich tegen deze combinatien wapenen, en in het stemmen voor mannen die hun vertrouwen weerdig zyn, al die oneerlyke middels waarmede de regerende party, zich zoekt aen het roer te houden, eens goed vooral veroordeelen.

Thans zal er voor de burgery die vlaemsch is zonder tegenspraak, eene goede kans bestaan, om in de gemeente de regten van het vlaemsche volk, door hunne eige tael te verdedigen: Wy bedoelen de vlaemsche bond, die eerlang in de vlaemsche gewesten tot stand gaet komen. Het nut tot welk hy geroepen is te verwezentlyken, zal verbaazend zyn.

Wie is er op heden meester in de kiezing der mandatarissen voor staet, provincie en gemeente? Een klein getal personen, digitarissen der vrye logien. De lyst der kandidaten is opgemaakt onder eenige vrienden, en de stad Gent heeft niet te kiezen; men moet de lyst aenvaerden gelyk zy is zonder tegenspraak. Kan men dat eene vrye stemming noemen. Ware het anders, wie zou ooit hier te stede op eenen Van den Berghen, op een Pikaert gedacht hebben?

De handeldryvende burgery heeft het grootste belang, dat men in de regering der gemeente, de tael gebruike der kontribuben, den eenigsten middelen om in den raed aen de mannen van pratyk eene plaets te geven en van dan af de instreden van alle taken van handel, van neringen, enz, te doen gelden. Dit is op heden het groot gebrek van ons bestner. Het pratyk is er uit verbannen, of moet zwygen en het woord is aen degenen die het best hunne phrasen, kunnen keeren en nuanceren, en, gelyk men dit zegt in 't fransch, die raer of nooit *des cuirs* maken. Alle anderen

als zy iets goeds te vertellen hebben, uit vrees van door die taelzifters, bezien en met fynheid bespot te worden, houden zich achteruit. Men moet bekennen dat zulk een stelsel aller nadeeligst is voor het algemeen welzyn der inwooners.

Maer dat men eens by de Walen onze broeders, de vlaemsche tael, de tael van 3 millioen menschen in de gemeente-raed doet spreken, hoe zou men er aenveerd worden? Zyn wy dan niet gek van by ons de fransche tael in de raed van gemeente te gebruiken?

De kiezers in het grootste getal, zyn by ons de neringdoende persoon, winkeliers van allen handel. Welnu hoe veel zou min er vinden die eene vreemde tael genoeg magtig zyn om in eene vergadering te spreken? Geen. En als zy hunne moedertaal konden gebruiken, die zelfde mannen zouden in duizend omstandigheden, meer goeden zin en meer ligt aen den dag brengen, dan al die groot-klappers, die van den raed een koers van rethoriek maken!

Dat al wie de vlaemsche belangen behartigen, zonder onderscheid van partyen, — geheel en al in de gemeente-raed onnoodig, overtollig zelfs — zich aen den Bond aansloten, al de kottieren die op heden, naer eigen wil en gril, met den burger omgaen, en het algemeen volk benadeeligen, om gunstelingen van familiën of vrienden vooruit te steken, zouden hun laetste woord gezegd hebben en de stad Gent zou een tydvak zien opkomen van wezenlyken voortgang voorgansch de bevolking, waeraen de fransche blague nooit had durven denken.

Eenieder bekend dat het noodig is den invloed van partyen in den gemeente-raed te beteugelen, de burgery los te maken der elnbisten en tot een regtzinnige kiezing over te gaen om zooveel het mogelyk is, de verschillende elementen van het algemeen leven in de gemeentelyke werkzaamheden te vertegenwoordigen. Welnu het oogenblik is gunstig om hier toe te geraken. De vlaemsche bond is het vaandel, waeronder de kiezers zich moeten verschuilen, om met zekerheid tot dit doel te geraken. Dat men in Gent slechts twee honderd man byeen verzamelen, die met de zaak vooruit willen en tot dit einde willen komen, het is genoeg om de keus der kandidaten te doen doorslaen en den uitslag te bereiken, welke men beoogd.

Heden is er geen raed van gemeenten; het zyn eenige vrienden die zich liberalen noemen, en uitsluitelyk hunne party vertegenwoordigen.

De gemeenteraad, moet de uitdrukking der bevolking zyn, de voogd der algemeene belangen, maer geene party vertegenwoordigen.

Die dit laetste betrachten, sluiten zich aen den Vlaemschen Bond.

Het Onverwachte.

Sedert vyftig jaren, de menschelyke onvoorzienigheid heeft altyd aen gebrek geleden; zy heeft altyd op het onverwachte, de eene of de andere omstandigheid zich zien op het lyf vallen — als de voorzienigheid een lyf heeft — Het onverwachte, het onbewyslyke, hebben onophoudelyk al de groote gebeurtenissen overheerscht.

Al de groote staetkundige, sedert Taylerand tot aen Ledru-Rolin — De uiteinde raken zich — al de groote staetkundige, zyn tot slot altyd gedwongen geweest, de drukking der onverwachte omstandigheden te volgen of te beletten, gelyk zy het voorgeven.

Er zyn voorbeelden met hoopen.

In 1793, troonde men de republiek n° 1 in, eene en onverdeeldbare, en men besluit dat al de menschen zullen broeders zyn; niet te min men zet het mes in den nek van de genen die anders denken en men stelt Europa in vuer en vlam, daerna, roept men het despotismus uit en men regt den troon weér op, alwaer zich eenen onderluitenant van de artillerie op nederzet met barons, chambellans, graven en hertogen.

Voor wat Europa betreft, werd zy onder tot boven gekeerd, het was niet om de grondbeginselen van het algemeene best er in te planten; doch in vergelding de broeders, de vrienden van den 1° keizer en koning zyn op troonen gezet, zonder grondwet, en hunnen wil alleen regeert.

Wie voorzag er 93? Wie voorzag het keizerryk? Wie kon de herstelling van 1810 voorzien? Wie kon 1830 voorzien?

In 1829 werd Willen 1° van Oranje by zyn bezoek in Gent door de vrye schippers in zyn rytuig voortgetrokken, in 1830 was hy weg, wie kon slechts 3 maanden voor op voorzien.

En de republiek van february 1848, had men ze kunnen voorzien in january, slechts één maand daer'voor. Is men wel zeker dat de republikeinen zelve haer voorzagen er in geloofde, men kan er ten minsten aen twyfen.

En wie kon er voorzien dat des anderen dags die zelfde republiek zich onder de bescherming van een Bonaparte zou gesteld hebben.

Er bestaat hier omtrent eene karikatuer die nog al aerdig is, zy toont, Lamartine die aen Louis-Filip ergens op eene vieze plaets eenen schup geeft; Cavagnac, doet het zelfde aen Lamartine, Louis-Napoleon die van het zelfde laken een broek geeft aen Cavagnac, en van onder leest men: Het vervolg op morgen.

Brochuer van den hertog van Aumale.

Zie hier wat wy in eene paryzer korrespondencie lezen over den brief des hertogs van Aumale:

«Wat betreft het uitwerksel, dat de brochuer gedaen heeft, heb ik niet noodig te zeggen, dat hetzelfde ontzagglyk was. De prins, welke dezelve geteekend heeft, kon zyne stem niet laten hooren zonder dat dezelve weerklink had. Doch die weerklink is vertiendubbeld door de brandende kwestien, welke de *Lettre sur l'Histoire de France* behandelt, en door de omstandigheden, te midden van welke die brief zich voordoet. Het is niet alleenlyk de prins, die zynen naem en zyne familie tegen grove lasteringen wreekt: het is de Franschman, met een regtzinnig hart, en met een loijael en trotsch woord, die als politiek, als vry man en als burger over zyn land spreekt.

» La *Lettre sur l'Histoire de France* bevat op zyn eerste bladzyd: de volgende regels:

«Myn toestand is zeer verschillig, en ik eisch dergelyke

» voorregten niet. Uit myn land gebannen, zonder eenig
» hoegenaemde wet geschonden te hebben, zonder voor
» eenige hoegenaemde fout myn lot verdiend te hebben, ben
» ik slechts door Frankryk gekend, door onder zyn vaandel
» opgevoed te zyn en hetzelfde gediend te hebben tot den dag
» dat ik met geweld ben afgescheiden. Doch heeft die ver-
» banning my het natuerlykste, het heiligste regt doen ver-
» liezen, dat van myne familie, welke opentlyk beleedigd
» is, en met haer het voorgaende van Frankryk, te verde-
» digen? Kan deze beleedigende aanval, die door een zoo
» sterk gezag, en dat u zoo veel vertrouwen heeft ingeboe-
» zemd, op al de muren is aengeplakt, door zyn antwoord
» zelfs op den grond van het vaderland gevolgd en verspreid
» worden? Ik wil dit ondervinden; indien hetzelfde zich
» tegen myne wenschen keert, en indien gy, ten mispryze
» der regtvaardigheid en eer, myne stem in Frankryk, in
» eene zoo wettige zaak versmacht, dan zal dezelve ten
» minste eenige weerklink in Europa hebben, en in elk
» land tot in het hart der achtbare lieden doordringen.

» Een gedeelte dier wenschen zal vervuld worden. De stem van den hertog van Aumale zal eenigzins in Europa weergalmen, en tot hart der achtbaren lieden doordringen. In Frankryk zal dit zoo niet zyn; want la *Lettre sur l'Histoire de France* is den zelden dag ten 6 uren 's avonds, in de magazynen van den heer Damouray, in beslag genomen.

Cies van Gent en de Vlaemsche Bond.

Cies van Gent of de *Stad Gent*, lyk men het verstaen wilt, den eenen is den anderen, Cies van Gent heeft nu laetst het *Zondagblad* gelezen; Cies is wel tot daer willen afdalen. Wanneer dat Cies aen het artikel was van: **EEN VLAEMSCH VERBOND**, kwam er hem sitôt sitôt een diarhee over en Cies is ziek gevalen! Dat is het nieuws, het refrein voor Sink-sdag: Cies is ziek! Pap mée haring is versleten.

Cies is ziek, omdat hy niet weet, wie dit artikel heeft geschreven. **EEN VLAEMSCH VERBOND**, is nog al iet dat in staet is om voor het vlaemsche volk iets goeds voor te brengen, maer het is al naervolgens wie er achter zit. Men verstaet wel Cies kent zich zelve; Cies is fyn: «De menschen zegt hy, zyn niet al te betrouwen, zy keeren en draeijen naer alle winden, ik weet het door myn eigen, zegt Cies, want er is op my zoo veel staet te maken, als op den knecht van den artsbischoep, als hy maer meer kan winnen, hy trekt er van deur, en ik ook: Cies doet er geen doekjens rond.»

Gy begrypt, zegt hy, wy zyn in eenen aerdigen toestand geplaatst. De mannen die by ons in het donker schermen, want neem het niet kwalyk, ik ben maer een strooijen man, als 't u belieft — die mannen willen weten, wat er van de kwestie is, of de Vlamingen die er achter zitten, de Vlamingen van *Risquons tout* zyn, of te wel de verdedigers der vlaemsche grieven, die moedige kampers die sedert het jaer 30 van... zalig geheugen, aen hunne beginselen getrouw zyn gebleven.

In dit laetste geval zou Cies zich by den Bond niet aansluiten en daer ligt het gevaer voor ons. Wy zullen nogtans aen Cies, en aen al de Ciezen der fransche school, doen opmerken, dat alhoewel hy, op heden, in het algemeen leven der Vlamingen niet anders meer gerekend wordt, als voor *Lyzeelpap*, dat het aansluiten van Cies, ja of neen, de pryzen der merkten, noch zal doen klemmen noch dalen, en dat de beradenheid der genen die het hand aen dit zoo gewigtig en belangryk werk hebben geslagen, door de hulp of de tegenkantig van Cies, noch verzwakt, noch versterkt zal worden.

Zoodan als Cies afkomt 't is wel! en komt hy niet 't is ook wel! dat is eene privilegie voor al de Ciezen van zynen tran.

NOG EENE COMEDIE.

Neyt heeft gestemd voor de 15 millioenen groefkanonnen. Al de andere volksvertegenwoordigers van Gent hebben er tegen gestemd.

Waerom hebben zy er tegen gestemd? Waerom heeft Neyt er me gestemd? Dat is de vraag, en hier is de antwoord.

De kiezing van Juny is aenstaende; er wordt alreeds van gesproken — welnu Neyt trekt er van deur, Neyt geeft zyn ontslag, daarom heeft hy me gestemd.

De andere comedianten welke Gent in de kamers heeft, blyven aen de koorden, dus zouden gaern herkozen worden. Daerom hebben zy er tegen gestemd, verstaet gy den toer?

En de kiezers van Gent denken zy zullen zeggen: ziet gy dat? Onze representanten hebben tegen de 15 millioenen gestemd. Oh! oh! 't is van eigen, wy moeten ze van her gaen kiezen, dat is de kombinatie van die slimme vogels; maer «fyn tegen fyn, er moet geene voering zyn.» Geene dupen meer.

Wy ontvangen een *Vaderlandsch Lied*, doch te laet om in ons nummèr van heden te worden opgenomen. Wy verzoeken den heeren inzenders voor hunne mededeelingen, niet langer te wachten, als den Donderdag noon, van elke week, en die aen het adres te zenden: *In de Eendragt*, op St. Pieters-Vrouwstraet, n.° 47, by den heere Bilén.

Vershillig nieuws.

Wy hebben voor een dry tal weken onzen feuilleton *Karel de Soute*, opgeschorst om een verhaal *De Zwartjesbende*, getiteld aen onze lezers mede te deelen.

— Ziet hier den uitslag der kiezing, welke dynsdag morgend alhier heeft plaets gehad voor een lid der Kamer.

Er waren 862 stemmers. De eenige voorgestelde kandidaat, de heer De Maere, heeft 819 stemmen bekomen.

— In de laetste zitting van het Geneeskundig Genootschap van Gent, heeft er eene lange beraedslaging plaets gehad over het gebruik der veiligheids-solferstekjes, zonderfosfoor. Tien geneesheeren hebben beurtelings het woord gevoerd.

De beraedslaging zal in druk gegeven worden, en het genootschap zal aen minister van het inwendige den wensch uitdrukken, de wetgeving zich te zien onledig houden met eene wet op de fosfoorstekjes.

— Wy bemerken in het ontwerp van begrooting van 's lands werken voor 1862, een krediet van 19,400 francs, tot herbouwing der Prediktheerenbrug te Gent.

— De regering heeft twee goede maatregelen genomen. Voortaan zullen de poorten der gemeente-scholen onzer stad, geopend worden eene halve uur voor 't beginnen der lessen, zoo dat de kinderen niet meer zullen verplicht wezen, by slecht weder, op straat te wachten.

— De andere maatregel bestaat in 't openen eener zondagsschool, in 't lokaal in 't oud Spanjaardskasteel, waer den zondag morgend elkeen, die te vroegtijdig de school verlaten heeft, de gelegenheid zal vinden om de vruchten van een degelyk onderwijs te smaken.

— Men zegt dat de timmerlieden en metsers, behorende tot de lotelingen van 1861, die omtrent den 30 dezer zich by hunne korpsen moeten vervoegen, onmiddelyk naer de forten van Antwerpen zullen gestuurd worden.

— Twee personen zyn donderdag buiten de Heuvelpoort door de plaatselyke politie in hechtenis genomen, beschuldigd van diefstal te hebben begaan op een schip.

— De assisen van Oost-Vlaenderen voor den tweeden trimester van 1861, zullen te Gent aenvangen den dynsdag 21 mei eerstkomende, ten negen uur 's morgens, onder voorzitterschap van den heer Onraet.

— Dezelfde assisen voor West-Vlaenderen, zullen te Brugge aenvangen op zelfde dag en uur, onder voorzitterschap van den heer Verbaeren.

— De *Moniteur* van heden kondigt een koninklyk besluit af, by hetwelk de overeenkomst, getroffen tusschen het bestuur der Godshuizen, en de erfgenamen van wylen Lousberghs, wordt goedgekeurd. Het Godshuis voor oude en verminkte werklieden zal op de Visschery worden gebouwd.

— By ministeriële besluiten van 13 april, worden de volgende brevetten verleend, aan de heeren:

J. Lantheere-Vos, te Gent, voor een slach van geweeftel voor teemsten.

L. Henrion, vertegenwoordigd door den heer Scribe, te Gent, voor eene machien om volkzyde en lange en korte wol te kammen, — Sardeensch brevet van 15 november 1860.

M. Gerardi, te Gent, voor verbeteringen in het maken van ovens.

A. Ryx, te Gent, voor verbeteringen aan de machienen om katoen te kaerden.

Roos en Van Belle, te Deendermonde, voor byvoegingen aan het stelsel van getouwen om, met de hand of met stoom te weven, ten voordeele van den heer Loret-Vermeersch gebreveteerd.

L. J. van de Castele, te Brugge, voor byvoegingen aan het stelsel van trekking, van aert om de beweegkracht der lokomotieven te vergrooten, ten zynen voordeele gebreveteerd op 23 september 1859.

— Zaterdag laest, heeft de genaemde Pieter Van Bielen, landbouwer, oud 42, jaren, te Lebbeke, zich in zyne schuer opgehangen. Hy gaf sedert eenige dagen teekens van krankzinnigheid.

— Zoo het schynt wordt er sedert eenige weken in de St. Walburgakerk te Audenaerde, sterk gestolen. Eerst is men gevaer geworden dat de offerblok voor den vasten by middel van eenen valschen sleutel was opengebroken en de gelden gaen vliegen waren; later was een altaerkleed ontstolen, en maendag laest heeft men bemerkt dat de behendige kerkdief de gouden halsketen, waeraen een diamantenkruis gehecht was, en het O. L. Vrouwenbeeld versierde, verdwenen was. De politie onzer stad, die van de zaak goed onderrigt schynt te zyn, zit op loer om het spoor van den oordjens en ketendief te kunnen ontdekken.

— Men verwacht deze week te Antwerpen, een groot getal duitsche landverhuizers, die allen hun vaderland vaerwel zeggen, om in Brazilië fortuin te gaen zoeken.

Rampen en Ongelukken.

De 14 dezer is er in de straat Groot-eiland, tot Molenbeek S. Jean by Brussel, een kind verbryzeld, onder de wielen van eenen kamion. Verschrikt door het gerucht van het gerei de kleine ongelukkig, had zich op den drempel des huizes tegen het gevaer willen beschutten, doch een misstap doende, sukkelde en viel het tusschen de wielen. De dood is onmiddelyk geweest.

— Een wonderlyk feit: Eene gebeurtenisse welke de gevaerlykste gevolgen kon hebben is de 12 dezer, tusschen acht en negen ure des morgens, voorgevallen in de straat Amandières Passage du Saumon, in den omtrek van Père la Chaise tot Parys.

Er bestaat in die doorgang een openbaer waschluis, welke gewoonelyk door een groot getal vrouwen van werklieden bezocht wordt. De waschplaats, is op den platten grond, en om meer ruimte te geven aan den doem, hier door voortgebragt, men heeft den plafond weg genomen, der eerste stegie zoo wel dat de hoogte der waschplaats, byna verdubbeld. Geheel de tweede stegie is bewoond door verschillende huisgezinnen. In dit getal bevindt zich madame Broufflot, die met hare twee minderjarige kinderen eene plaats bewoond juist regt over de waschplaats op de tweede stegie. De vrouw Broufflot, aen 't klappen met eene gebuer, had nauwelyks hare beide kinderen uit de wieg genomen, wanneer op eens eene beweging zich onder hunne voeten deed gevoelen en alvorens deze twee vrouwliden zich hadden kunnen rekening geven, van het geen zy gevoelde, deed er zich een geweldig gekraek hooren en in den zelfden oogenblik, de zolder, die zich van alle kanten had losgemaakt, stortte met een ongehoord gedruis op den vloer van het waschluis ter neder.

Het bed alleen waer in de twee kinderen lagen, is regt gebleven, de voeten van dit bed bevonden zich gelukkig op eenige stukken hout die in den muur waren gebleven. Op het gerucht van dit ongelukkig is een ieder ter hulp gesnel, en men heeft zich verhaest, om de twee vrouwen die onder de meubelen en al andere voorwerpen begraven lagen, los te maken. Deze twee slagtoffers waren buiten kennis.

De goede hulp, welke hen beide ten spoedigsten werd toegediend, riep hen weldra tot het leven terug en men kon gelukkigly bestatigen, dat geen van beide de minste kwetsing ondergaen had. Hun zeer bepaelde zich by eenige knezingen zonder wezentlyk gevaer, en men kon zich verzekeren dat de schielijken angst alleen er toegekomen was, hen buiten kennis te doen vallen. Onderwyl meer deze twee vrouwen al de noodige zorg toediende, waren en andere goede lieden bezig met de middelen uit te spannen om de beide kinderen te redden, waer toe zy gelukkigly zyn gekomen.

— In de volgende regelen, een blad van Parys, verhaeld de helden daden eener bende baenstroopers, die geheel en al in de handen van het regt is gesukkeld.

De politie leest men, heeft een nieuw nachtelijk bezoek afgeleid, in de gemeenten, rond Parys alwaer het schynt dat eenige kwaaddoeners, die hunne schuldige nyverheid, maer moeijelyk meer in de hoofdstad kunnen verrigten zich verschollen houden.

Een geheele bende dier openbare roovers, had zich over eenige dagen, onder den nacht, op de gemeente Ivry, neergestort en had er niet weinig verwoestingen aengerigt.

De dieven, hadden zich voor eerst met behulp van braek en overklimming ingedrongen, in het etablissement van mynheer P. hoofdonderwyzer, opende en doortrokken de eetplaats en maekten zich meester van het zilverwerk der leerlingen. Daarna, begaven zy zich in het kovent der Zusters van Voerzienigheid, daelden in den kelder, dronken den wyn uit en lieten de stukken uitloopen: braken al de meubels open en gelukte slechts zich eene geringe som gelds toe te eigenen.

By het uitgaen van het kovent, de kwaaddoeners krommen de muur over van het parc bewoond door M. D. en achter met behulp van eene glazenmakers diamant de ruiten van de vensters te hebben doorsneden, zy drongen in de biljardzael, welke zy geheel verwoestten.

Deze plaats verlaten hebbende zyn zy in de eigendom van M. C. gedrongen, Rentierstraet der Seine. De dieven gelukten het, in de eetzael te geraken en stelen er voor eene som van 5 à 600 francs zilverwerk. De dame C. ziek zynde, had zich van het bed begeven en was in gang op hare kamer heen en weder te wandelen. Men geloofde dat het gerucht van op hare slapkamer, de dieven heeft op de vlucht gejaagd, want men vindt des morgens een schof op de tafel staen alwaer meer dan 2000 francs zilverwerk in lag.

By gevolg van een bezoek, in de steenmynen, de kalk- en plaester ovens, de slechte woningen en al andere verdachte plaatsen, de politie heeft een groot getal vagabonds, nachtlouers, veroordeelden, die hunne straf onderstaen hadden, doch nog onder de waekzaamheid der wetten, en in bankreuk waren, aengehouden, onder welk getal zich mannen moeten bevinden, die voornoemde dieften hebben bygevoond, alzo wel als by anderen dieften waer van de tabel zoo groot is en van welke men tot hier de daders niet heeft kunnen vastnappen.

Al deze mannen zyn tot de prefectuur van politie overgebragt en aengehouden.

— Eris tot Carlowitz, over eenigen tyd eene moordpoging gebeurd, aan welke men eene politieke oorzaak had gegeven, heden vernemen wy dat de oorzaak er van niets anders is ontstaan dan uit eene geweldige jaloersheid.

— Een genaemde Schaubur, brouwer, was in den echt getreden met een meisje van 18 jaren, daer hy alreeds eenen zekeren ouderdom bereikte. Stojanowich, volks-afgevaardigde met zynen knecht bewoonde by Schaubur een appartement, en zoo het scheen zou deze afgevaardigde met de jonge vrouw, schuldige betrekkingen hebben aengeknoopt. Schaubur zich willende verzekeren of zyn gedacht hier omtrent juist was, begaf zich tot het appartement van Stojanowich alwaer hy zyne vrouw geloofde te vinden. De knecht, dit ziende verzette zich tegen het ontwerp van Schaubur, en weigerde krachtadig den toegang tot de kamer zyns meesters. Schaubur, door de weigering, verbitterd, en nog meer en meer in zyn verdenken versterkt, keerde terug tot zynent, wapende zich van twee pistolen en kwam weder, voor het vertrek van Stojanowich, den knecht dit mael dreigende den kop te doorbranden wanneer hy bleef weigeren hem den toegang tot zyn meester te laten.

Deze denkende dat het slechts eene bedreiging was zonder gevaer, weigerde op nieuw nog meer herdekkiger dan de eerste mael. Schaubur, alsdan het pistool afgeende werpt den knecht aen zyne voeten en dringt de voorkamer binnen. Op het gerucht van de schent komt mynheer Stojanowich toegelopen en bevindt zich weldra regt over den brouwer, die hem eensklaps neer veld door eene dubbele schent.

Het proces zal ons met het geheim dier zaak bekend maken.

— In Bohemen is er iets schrikkelijks gebeurd. In een etablissement van metaelmakery te Goerkan, een werkman had de tafel verlaten in midden de maeltijd, en had zich naer het etablissement begeven alwaer hy, den grooten hamer, door de machien bewogen, in beweging had gebragt. De eigenaer verwonderd van in het werkhuus het gerucht te hooren kwam in de smis, en daer zag hy een der afschrikkelijke tooneelen, welke de verbeelding bedenken kan. De werkman had zyn hoofd onder den hamer geleid, die wel 50 kilos weegde en dan de riem op de vaste poulie gelegd, zoowel dat van den eersten slag, het hoofd letterlyk moet verbryzeld zyn geworden. De hersenen van den ongelukkigen waren aen den muur vastgeplakt en het lyf, worstelde en keerde op den grond.

Deze ongelukkige werker, wanhoopende zyn huisgezin te kunnen onderhouden, bestaende uit eene vrouw en vyf kinderen, heeft een einde aen zyn lyden willen brengen door die gruwelyke zelfmoord.

Raetsel.

De bron waer men dit raetsel vindt,
En waer de geest het licht begint,
Staet pael op vyf-en-twintig leenen.
'k Moet myn bestaan van haer ontleenen.
Voor al myn leden tel ik vyf;
Doch... 'vyf' is 't derde van myn lyf.
Myn vierde lid is twee meer negen,
Myn derde is vier, myn tweede is een,
Myn eerste is dertien, zoo ik meen;
De naem slechts heb ik u verzwegen
Dus, haelt uw geest thans uit den hoek
Die 't raed krygt enen oliekoek.

De oplossing van ons vorig raetsel is: PAPIER, geraden door M. Capelmanns, van Deinze.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 11 tot 17 April.

Tusschen: Marten Cnops, 50 jaren, schoenmaker, braderystraet, met Theresia Minnens, 56 jaren, zonder beroep, lievekeai.
Jakob Delfosse, 29 j., verwer, brugscheepoorstr., met Barbara Lenaer, 29 j., strykster, Roygem.
Jakob van Brussel, 40 j., pruikmaker, met Maria van Neste, 56 j., winkelierster, beiden koornmerkt.
Edmond de Groote, 29 j., zond. beroep, met Melania Casteels, idem, beide te Meulestele.
Leonard Colembier, 52 j., schoenmaker, S. Salvatorstr., met Maria van den Busche, 59 j., z. beroep, groot meerhem.
Rodolf Provoost, 25 j., z. beroep, hooiaerd, met Eulalia van der Mensbrugge, 51 j., idem, zuivelbrugstr.
Lodewyk Hebbelynck, 26 j., bediende, met Serafina de Snirek, 22 j., zond. ber., beiden plottergracht.
Theofil de Wilde, 25 j., bakker, kalenderstraet, met Eufrazia van Teensche, 25 j., zond. ber., veldstr.
Leopold Ternus, 24 j., daglooner, ykstraet, met Marie de Bruyne, 21 j., venster, S. Jansdreef.
Jan de Leeuw, 54 j., bleeker, met Katharina Bourgois, 29 j., wasscheresse, beide Rabotgang.
Pieter Steyaert, 55 j., fabriekw., komynstr., met Rozalia Tessly, 42 j., zond. beroep, akkergermestraet.
Jan Bauwens, 46 j., zoutzieder, buiten de sasscheepoort, met Paulina de Sweemer, 55 j., daglooster, S. Salvatorstraet.
Juliaen de Bock, 24 j., timmerman, met Konstancia de Cauweberge, 25 j., fabriekw., beiden voetweg.
Jan Gabriel, 25 j., slotmaker, met Kamilla van der Straeten, 27 j., zond. beroep, beiden keizerstraet.
Jakob de Kockere, 24 j., schilder, met Eliza Cosyn, 25 j., zond. beroep, beiden van der Donkigang.
Leopold de Smet, 25 j., metser, groendreef, met Regina Dobbelaere, 26 jaren, modemaekster, palingstraet.
Konstant Leeman, 29 j., schoenmaker, S. Salvatorstr., met Paulina van Houcke, 21 j., strykster, groot meerhem.
Theofil Quickenborne, 20 j., wever, muinkkaei, met Klemencia Raes, 18 j., weefster, oude molenaerstr.
Jan Voestersons, 50 jaren, fabriekwerker, lange boomgaardstraet, met Emerencia de Lie, 27 jaren, daglooster, lange violettenstraet.
Pieter de Metter, 25 jaren, eigaermaker, salictraet, met Theresia van der Mensbrugge, 22 j., boordster, kazernstraet.
Karel de Smet, 26 jaren, bleeker, gewat, met Kamilla Beekman, 24 jaren, strykster groot meerhem.
Karel de Coninck, 40 j., wever, kalkstraet, met Amelia van de Buerie, 43 j., zonder beroep, kortrykschestraet.
Jan Loet, 54 j., wever, met sofia Geirnaert, 51 j., fabriekwerkster, beide coupuregang.
August Mortier, 24 jaren, daglooner, met Francisca Leart, 59 jaren, daglooster, beide kerkhofstraet.
Martin de Clercq, 29 jaren, daglooner, sasscheblindestr., met Felicitia Houters, 55 jaren, daglooster, raepstraet.
Pieter de Buck, 50 jaren, daglooner, met Amelia de Smedt, 53 jaren, wasscheresse, beiden doornstraet.
Vital de Lamper, 27 jaren, daglooner, met Apollonia Marcel, 26 jaren, katoendrukster, beiden S. Gillegstraet.
Pieter Dhavé, 25 jaren, verwer sasscheepoortstraet, met Rozalia Cleemput, 25 jaren, kantwerkster, buiten de sasscheepoort.
August Bonne, 55 j., schilder, minnemansplaats, met Jozefina van den Borren, 55 jaren, strykster, kleine kuiperstraet.

Geboorten van 12 tot 18 April.

Van het mannelijk geslacht 47) Totaal 80.
Van het vrouwelyk geslacht 33)

Sterfgevallen van 15 tot 19 April.

Karel Migom, 49 jaren, daglooner, buiten de dampoort.
Maria Bousse, wed. de Vacs, 74 jaren, apostelhuizen.
Bernard Volckaert, 62 j., dagl. b. de heuvelpoort.
Isabella Servaes, 22 j., naeister, Mortierstr.
Joanna Bonsoir, wed. Neyt, 70 j., Coupuregang.
Victor Demeyer, 21 j., fabriekwerker, Kruisboogstr.
Juliaen Everaert, 24 j., dagl., Pekel-Haring.
Frans Demoor, 64 j., winkelier, veldstraet.
Egide Geeraert, 67 j., dagl. Oud-kasteel.
Theresia Schepers, wed. Criel, 60 j., Korte Zilverstr.
50 Kinderen onder de 7 jaren.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter	12 april.	19 april.
Witte tarwe	24 80 a — —	25 13 a — —
Rode id.	23 57 a — —	24 52 a — —
Rogge	13 25 a — —	13 44 a — —
Geerst	— a — —	— a — —
Boekweit	16 — a — —	— a — —
Haver	10 43 a — —	10 1 a — —
Aerdappelen, 100 k.	10 50 a — —	10 80 a — —

BROODZETTING.

Van den 19 om in te gaen den 21 April.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild	fr. 0 41
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	» 0 55
1 Kilo rogge.	» 0 21

ANNONCES.

VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN.

Van Roerende Goederen, welke deze loopende weke Publiek zullen Verkogt worden.

Maendag 22 April 1861 en volgende dagen, op gewoone ure, door sterfgeval, in de lange Steenstraet, 5, by wylen M. Deruelle-Delevoije, publieke Verkoopinge van alle de nieuwe Meubelen, stoffe Goederen, Foyers, enz.

Donderdag 25 April 1861, om 2 ure namiddag, aen de Barriere, buiten de Keizerpoort te Ledeberg, publieke Verkoopinge van eene groote party Houtwaren, door NAPOLEON DROESBEKE.

Vrydag 26 April 1861, om 10 ure 's morgens, op den Konten, publieke Verkoopinge van Voituren, Harnassuren, Toomen, enz. door CH. DROESBEKE.

GROOTE

WAPEN- EN DANSVERTOONING.

Den heer Pieter-Livinus Van Acker, heeft de eer aen het publiek ter kennis te brengen, als dat er in zyn lokaal op de Houtlei, in Parnassusberg, n° 361, by den heer Antonius Bernaerd, op 21 April 1861, eenen grooten Assaut van de WAPENS en het DENSEN zal gegeven worden.

Prizen der plaetsen: 25 centimen, waervoor men een pint bier zal bekomen.

F. BOGAERTS, Drukker, Pré-aux-Clères, by het Groot Vleeschhuus.